

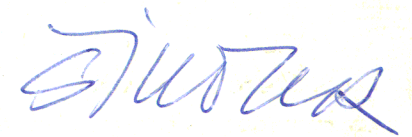
Jiří Šindler

Obrazy
života
a světa

RODNÝ STATEK

VÁCLAVA ŠOLCE

SOBOTKA – KVĚTEN 1991

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Šindler', is located in the bottom right corner of the page.

V tvorbě tematicky rozmanité, v motivech navzájem se prostupujících vyslovuje se Jiří Šindler k otázce stále více aktuální – k problému rovnováhy světa a člověka, přírody a společnosti.

V metodě je smyslově intuitivní, nesleduje objektivní logiku věcí, neodvolává se na rozumová zdůvodnění. Stromy, stráně, objekty volné či městské krajiny, věci, předměty i lidské postavy řadí v poetické básnivě nadsazené až hyperbolické vize. Třebaže je jejich morfologie rozmanitá, opírá se autor v procesu tvůrčí realizace o ustálené obrazné a kompoziční sestavy – jakési znakové situace. Aby se nestaly nehybnými, včleňuje do těchto konstrukčních systémů stále nové výrazně kultivované fenomény, obohacuje tematický a žánrový záběr i předmětový lexikon. Potrpí si na dvojznačnost až mnohoznačnost výrazových i zobrazivých prostředků. Štít domu není jen prostorovou hranicí, je spíše projekční plochou představ, stromy přerostou v ptačí křídlo (Motýlí čas, 1979), zdobné mříže jsou zároveň konečností a omezeností života (Blues touhy po světle, 1987; Možnosti volby, 1986), tělo krajiny zakryté ubrusem stává se synonymem prostřeného stolu (Prostřená krajina, 1986).

Obrazy Jiřího Šindlera mají dostatek smyslového půvabu – můžeme se v tomto imaginárním prostoru s potěšením zrakově pokochat – autor si rád pohraje s jemně a dovedně zvládnutým detailem. Pro svou obecnost jsou však tyto malby zároveň předurčeny k tomu, aby se staly nápovědmi, náznakem jen poodhrnujícím závoj tajemství.

Umělec ze všeho nejvíce ctí atmosféru obrazu, nahnědlý, všudypřítomný šerosvit ztělesněný la-

zurami a dekalky, které mohou obnažovat a současně pohlcovat. Barva je přísně podřízena kresbě a světlu. Vůbec – kolorit sám je potlačen na minimum, není sám sebou, jen tónuje a akcentuje, nemívá lokální platnost a hodnotu. Vše podstatné potom vystupuje na povrch prostřednictvím světelných modelací, kontrasty i mírnými přechody, a pak graficky.

V tematických řadách – tak, jak šly za sebou – v námětech hudebních a motivech venkovské krajiny, v městech reálných i pohádkových v zátiších, oknech, výklencích, mřížích, dveřích, schodištích, řekách i zahradách či v divadelních scénách se nejedná o přímý dialog, neboť křehkou rovnováhu mezi lidmi a přírodou, zadumání člověka nad sebou samým posunuje umělec do roviny mýtu a nikdy nekončícího příběhu, do obecné a nadčasové rozmluvy. Je na nás, abychom jí dali její dnešní rozměr – jiskru právě prožívaného okamžiku.

PETR KMOŠEK

JIŘÍ ŠINDLER

nar. 4. 3. 1938 v Brně. Studia: Pedagogická fakulta Brno. Po krátké pedagogické činnosti a práci v propagačním oddělení Krajské galerie a Okresním kulturním středisku v Hradci Králové ve svobodném povolání.

SAMOSTATNÉ VÝSTAVY:

- 1965 Klub mladých Hradec Králové, Vinárna Viola Praha
- 1968 Městské muzeum Chrudim
- 1969 Muzeum dělnického hnutí Semily
- 1971 Dům umělců Hradec Králové
- 1974 Vysokoškolský klub Hradec Králové
- 1976 Galerie Dílo Hradec Králové, Galerie Dílo Pardubice
- 1978 Muzeum dělnického hnutí Semily Dům umělců Hradec Králové
- 1979 Galerie Dílo Olomouc
- 1980 Galerie Dílo Přerov
- 1981 Vysokoškolský klub Hradec Králové
- 1982 Městská výstavní síň Hradec Králové, Galerie Dílo Hradec Králové
- 1983 Galerie Dílo Olomouc
- 1984 Muzeum Podkrkonoší Trutnov, Kulturní dům Hradec Králové
- 1985 Galerie Dílo Hradec Králové, Lékařská fakulta Hradec Králové, Galerie Dílo Liberec
- 1986 Klub mládeže Trojka Hradec Králové, Městské muzeum Litomyšl, Galerie Červené srdce Plzeň, Kulturní středisko Kostelec na Hané
- 1987 Galerie Dílo České Budějovice, Klub v Řeznické Praha
- 1988 Jahodový bar Praha, Městská výstavní síň Hradec Králové, Muzeum Prostějovska Prostějov, Galerie Dílo Liberec
- 1989 Galerie Dílo Hradec Králové, Galerie Jičín
- 1990 Kulturverein Klagenfurt, Galerie Dolní Brána Prachatice

---

150. výstava v rodném statku Václava Šolce v Sobotce. Pořadatelé: Okresní galerie v Jičíně, Městské kulturní středisko v Sobotce, pobočka KPVO v Sobotce, Albatros nakladatelství pro děti a mládež v Praze. Vytiskly Tiskařské závody, s. p., provoz 77, Mnichovo Hradiště.